

† DANIEL

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOPUL BUCUREȘTILOR,
MITROPOLITUL MUNTENIEI ȘI DOBROGEI,
LOȚIITORUL TRONULUI CEZAREEI CAPADOCIEI
ȘI
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

**PREACUVIOSULUI CIN MONAHAL,
PREACUCERNICULUI CLER
ȘI PREAIUBIȚILOR CREDINCIOȘI
DIN ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR**

*HAR, PACE ȘI BUCURIE DE LA DOMNUL NOSTRU
IISUS HRISTOS,
IAR DE LA NOI PĂRINTEȘTI BINECUVÂNTĂRI!*

HRISTOS A ÎNVIAT!

*„Mironosițele femeii, foarte de dimineață stând înaintea
mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger
pe piatră șezând: și acela, grăind către dânsese, așa zicea:
Ce căutați pe Cel viu printre morți? [...] Mergând vestiți ucenicilor Lui”.*

***Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți frați și surori în Domnul,***

Sărbătoarea Sfințelor Paști sau sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos este cea mai mare sărbătoare a creștinătății. Învierea Domnului Hristos înseamnă biruința sau victoria iubirii Lui smerite și milostive asupra urii și invidiei, trădării și fricii, asupra păcatului, a iadului și a morții. Domnul Iisus Hristos Cel

---

¹ Stihiră, glasul al 5-lea, în *Slujba Învierii*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2010, p. 55.

răstignit a înviat din morți „cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”². Aceasta este suprema veste bună pentru creștinătate și omenirea întregă, și anume începutul unei alte vieți, viața veșnică din Împărăția cerurilor. De aceea se cântă în noaptea de Sfintele Paști: „prăznuim omorârea morții [...] și începătura altei vieți, veșnice”³.

Primele persoane umane care au primit vestea cea bună a Învierii din morți a Domnului Iisus Hristos Cel răstignit au fost femeile mironosițe sau purtătoare de aromate. **În dimineața Învierii Domnului Hristos, ele au fost cele mai curajoase ființe umane dintre toți oamenii care L-au cunoscut pe Iisus.** În acest sens, Sfântul Ioan Gură de Aur, admirând curajul și fidelitatea femeilor mironosițe, spune despre acestea: „Uită-te cum și Domnul, prin femei, le binevestește ucenicilor! Domnul [...] ridică la cinste neamul cel mai disprețuit, neamul femeiesc, îi oferă bune speranțe și îi vindecă durerea”⁴.

Din Noul Testament aflăm numele următoarelor femei mironosițe: **Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și a lui Iosif ori Iosie (numită și Maria lui Cleopa), Salomeea (soția lui Zevedeu), Ioana, soția lui Huza, un administrator și iconom al regelui Irod, și Suzana**, iar Sinaxarul din Duminica a treia după Paști, numită și *Duminica Femeilor Mironosițe*, le adaugă și pe **Maria și Marta**, surorile lui Lazăr⁵.

Sfânta Evanghelie după Sfântul Evanghelist Marcu, referitor la Învierea Domnului nostru Iisus Hristos, ne spune că: „după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă (pe Iisus). Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și intrând în mormânt, au

² Troparul Sfintelor Paști, în *Slujba Învierii*, p. 33.

³ Tropar, Cântarea a 7-a, Canonul Învierii, în *Penticostar*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2012, p. 20.

⁴ SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilia 89*, în SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilii la Matei*, ediția a II-a revăzută, trad. Pr. Dumitru Fecioru, coll. *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. 27, serie nouă, Ed. Basilica, București, 2025, p. 1000.

⁵ Sinaxar în Duminica a treia după Paști, a Mironosițelor, în *Penticostar*, pp. 106-107.

văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au înspăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus” (Marcu 16, 1-6). Sfântul Evanghelist Matei, vorbind despre același eveniment, arată cine și cum a prăvălit piatra de pe ușa mormântului: „Și iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei. Și înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cutremurat cei ce păzeau și s-au făcut ca morți. Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus Cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci a înviat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut” (Matei 28, 2-6).

Din cele spuse de Sfinții Evangheliști Marcu și Matei, vedem că dis-de-diminează, fără niciun însoțitor și fără niciun ajutor, femeile mironosițe au mers la mormânt să ungă cu miresme trupul lui Iisus, după tradiția iudaică, mărturisind evlavia și prețuirea lor față de Domnul Iisus Hristos Cel răstignit și îngropat. Aveau mult curaj și evlavie, dar nu aveau destulă putere sau forță fizică să rostogolească piatra de la ușa mormântului. De aceea, se întrebau între ele: „Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?”, pentru că bărbații lipseau. Ucenicii Domnului erau speriați, după răstignirea și moartea lui Iisus, și se temeau să nu li se întâmple și lor ceva rău din partea iudeilor. **Iar pentru că femeile mironosițe nu aveau pe nimeni dintre bărbați care să le ajute, Dumnezeu a trimis din cer un înger pentru a îndepărta piatra de la ușa mormântului, arătând astfel că, la duioasa lor iubire și evlavie pentru Iisus Cel răstignit, El (Dumnezeu) răspunde cu minunea milostivirii și a ajutorului Său.** Desigur, minunea răsturnării pietrei de la ușa mormântului nu s-a făcut pentru ca Iisus să poată învia, deoarece El înviase deja din morți trecând prin „piatra pecetluită” a mormântului⁶, așa cum va

⁶ Cf. *Troparul Învierii*, glasul 1, *Catavasier* sau *Octoih Mic*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2017, p. 31. Sf. Ioan Gură de Aur spune: „De bună seamă, El (Iisus) a înviat când și piatra, și pecetele erau așezate. Dar, de vreme ce trebuia ca și ceilalți să fie pe deplin încredințați, mormântul se deschide după Înviere și astfel este crezut ce s-a întâmplat” (Sf. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilia* 85, în Sf. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilii la Evanghelia după Ioan*, vol. II, trad. Maria-Iuliana Rizeanu, Mihai Grigoraș, coll. *Părinți și Scriitori Bisericești*, vol. 18, serie nouă, Ed. Basilica, București, 2019, p. 418).

trece prin uşile încuiate în seara aceleiaşi zile şi Se va arăta în mijlocul ucenicilor Săi, spunându-le: „Pace vouă!” (Ioan 20, 19).

Minunea răsturnării pietrei de la uşa mormântului s-a făcut doar pentru ca femeile mironosiţe să poată vedea mormântul gol şi să poată înţelege că Domnul Iisus a înviat şi nu mai este printre cei morţi. Iar în mormântul gol au rămas doar giulgiurile (cf. Ioan 20, 6-7), pentru a arăta că trupul Domnului, uns cu smirnă şi învelit în pânză, lipită puternic pe piele, „ca plumbul”, nu a fost furat pe ascuns şi în grabă de către ucenicii Săi, ci a înviat din mormânt, precizează Sfântul Ioan Gură de Aur⁷.

Dar cu toate că îngerul le-a spus lor „nu vă înspăimântaţi!”, femeile mironosiţe nu s-au liniştit complet, ci la teama pe care au trăit-o ca **întâlnire cu neobişnuitul, cu taina lucrării lui Dumnezeu în pământ şi pe pământ**, s-au adăugat **bucurie mare şi uimire**, deoarece ele au înţeles că Iisus Cel răstignit şi îngropat a înviat din morţi. De aceea, Sfântul Evanghelist Marcu spune că femeile „*au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică şi uimire*” (Marcu 16, 8), iar Sfântul Evanghelist Matei arată că „*[...] Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucuraţi-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui şi I s-au închinat. Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeţi. Duceţi-vă şi vestiţi fraţilor Mei să meargă în Galileea, şi acolo Mă vor vedea*” (Matei 28, 9-10).

Prin urmare, evlavia, preţuirea, curajul şi credinţa femeilor mironosiţe au fost răsplătite cu bucuria de a se întâlni cu **Însuşi Domnul Iisus Hristos Cel înviat din morţi**. Gestul de evlavie şi bucurie sfântă al femeilor care L-au întâlnit pe cale pe Iisus Cel înviat din morţi rămâne până la sfârşitul veacurilor **icoana cea mai frumoasă a Bisericii care se închină lui Hristos**, tocmai pentru că El, **Biruatorul morţii şi Izvorul Bucuriei veşnice**, ne întâmpină pe fiecare în parte şi pe toţi laolaltă pe calea vieţii noastre, adesea amestecată cu teamă sau frică de moarte, şi **ne oferă încă din lumea aceasta arvuna bucuriei vieţii veşnice din ceruri**.

Atât prin atitudinea lor plină de evlavie şi smerenie, de preţuire şi dragoste pentru Hristos, cât şi prin faptul că au crezut în Învierea Lui fără îndoială, fără a mai pune vreo întrebare îngerului, femeile mironosiţe au devenit apostoli către Apostoli sau „apostoli ai

---

⁷ SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilia 85*, p. 419.

Apostolilor”, după cum le-a numit Sfântul Ipolit Romanul († 235) și le-a lăudat mult Sfântul Ioan Gură de Aur⁸. **Bucuria întâlnirii cu Hristos Cel înviat este bucuria negrăită pe care Biserica o aduce lumii. Vestea biruinței vieții veșnice asupra morții este glasul neconfundat al Bisericii în lume. Puterea iubirii lui Hristos mai tare decât puterile morții este harul vindecător și sfințitor, dăruit de El Bisericii Lui, în toate veacurile, ca răspuns la credința ei (cf. *Ioan 11*, 25).**

Asemenea femeilor credincioase cuprinse de teamă și bucurie sfântă, care s-au închinat lui Iisus Cel răstignit și înviat, creștinii adevărați se închină Sfintei Cruci și sărută icoana Învierii Domnului Iisus Hristos, zicând: „*Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim*”⁹, iar El, Domnul Hristos Cel înviat, le spune tainic: „*Bucurați-vă! Nu vă temeți!*”. Biserica trăiește în Sfintele Taine, în slujbele ei, în sărbătorile ei, în rugăciunile ei, pretutindeni în lucrarea ei, **bucuria ajutorului care vine oamenilor de la Hristos Cel răstignit, înviat și înălțat întru slavă la cer.**

Iubiți credincioși și credincioase,

*Împreună cu Maica Domnului, femeile mironosițe sunt icoana tuturor femeilor credincioase din Biserică, femei care, de-a lungul istoriei, prin credința, curajul și jertfelnicia lor, au devenit adesea **mucenice** sau martire, mărturisind cu prețul vieții lor pe Hristos Cel răstignit și înviat, sau au devenit **cuvioase maici și surori în mănăstiri, ori bune mame creștine în familie**, care au dat naștere copiilor și i-au crescut în dreapta credință, binevestind prin evlavia, smerenia și hărnicia lor în familie, în Biserică și în societate, credința lor în Hristos Cel înviat.*

---

⁸ A se vedea: SF. IPOLIT ROMANUL, *Comentariu la Cântarea Cântărilor 25*, în Yancy SMITH, *The Mystery of Anointing: Hippolytus' Commentary on the Song of Songs in Social and Critical Contexts: Texts, Translations, and Comprehensive Study*, Gorgias Press, Piscataway, 2015, pp. 540-541; SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilia 88*, în SF. IOAN GURĂ DE AUR, *Omilia la Matei*, p. 991.

⁹ Din cântarea după citirea Sfintei Evanghelii de la Utrenia Duminicilor, în *Catavasier sau Octoih Mic*, p. 65.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2026 drept **Anul omagial al pastorației familiei creștine și Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)**, subliniind astfel rolul esențial pe care familia și femeia creștină îl au în Biserică și în societate.

Biserica a promovat demnitatea femeii, mai ales prin faptul că venerază pe Maica Domnului Iisus Hristos, ca ideal al feminității, purtătoare de Dumnezeu și de sfințenie, numind-o Preasfânta (*Panaghia*). Ea este deodată Fecioară și Mamă, icoană a Bisericii sfințite de harul Preasfintei Treimi, a umanității purtătoare de Hristos și a iubirii smerite și milostive sau darnice. Sfântul Preot Mărturisitor Dumitru Stăniloae o descrie pe Maica Domnului ca fiind și mama tuturor oamenilor credincioși, care cred, *În iubesc și împlinesc cuvântul Domnului nostru Iisus Hristos: „În Maica Domnului avem în cer o inimă de mamă, inimă care s-a topit cel mai mult pentru Fiul ei și a bătut și bate ea însăși la inima Lui pentru cauza Lui, care e mântuirea noastră, căci mântuirea nu e o chestiune de justiție, ci de iubire între Dumnezeu și oameni”*¹⁰.

Prin iubirea milostivă și binecuvântarea sfințitoare a Preasfintei Treimi, femeia a devenit, în Maria din Nazaret, *Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară*, pentru ca în Fiul ei, Iisus Hristos, să fie veșnic unite Dumnezeirea și umanitatea. În acest sens, Fecioara Maria, credincioasă și smerită, a fost chemată să nască pe Fiul lui Dumnezeu ca Om pe pământ, pentru ca oamenii să se poată înălța la viața cerească, veșnică. **După modelul Maicii Domnului, vocația sfântă a femeii este de a da viață copiilor și de a cultiva comuniunea de viață în familie și societate, întrucât numai comuniunea de iubire smerită și generoasă poate fi viață adevărată.**

Ca mamă, femeia creștină evlavioasă modelează conștiința și simțirea copiilor, fiind izvor de afecțiune și icoană a dăruirii și purtării de grijă pentru întreaga familie, semn de binecuvântare

---

¹⁰ Pr. Dumitru STĂNILOAE, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. 3, în coll. *Dumitru Stăniloae – Opere complete*, vol. 12, Ed. Basilica, București, 2018, p. 332.

divină și bucurie pentru Biserică, urmând sfințelor femei din calendarul Bisericii Ortodoxe Universale.

Prin nașterea de prunci, prin îngrijirea și creșterea lor, părinții, mamă și tată, nu mai trăiesc pentru ei înșiși: viața lor devine dăruire și dănuire în comuniune de iubire. Cine nu poate iubi copiii nu poate deveni părinte, iar cine nu poate deveni părinte nu poate deveni om deplin. Deși Domnul Iisus Hristos când a devenit adult nu a avut copii, El a avut totuși ucenici și fii duhovnicești, cărora le-a spus: „Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor” (Matei 19, 14).

Iubirea față de toți copiii este început al înțelegerii iubirii părintești a lui Dumnezeu față de toți oamenii. Iar dacă un copil nu simte iubirea părintească a oamenilor din jur, acesta nu poate simți nici taina iubirii părintești a lui Dumnezeu pentru oameni, invocată în rugăciunea „*Tatăl nostru*”.

Familia este binecuvântare și icoană a iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate, un spațiu sacru al lucrării harului Preasfintei Treimi orientat spre viață și iubire eternă. În familie, relația părinți-copii se înțelege mai ales din perspectiva relației omului cu Dumnezeu. Copiii nu se nasc doar pentru o viață terestră, ci se nasc și ca să poată deveni, prin Botez, fii ai lui Dumnezeu după har (cf. Ioan 1, 12-13) și să dobândească viața veșnică din Împărăția Preasfintei Treimi, prin credință în Iisus Hristos (cf. Ioan 11, 25) și fapte bune ale iubirii milostive (cf. Matei 25, 31-46).

Dreptmăritori creștini,

În societatea contemporană, familia creștină trăiește uneori într-o lume indiferentă sau confuză din punct de vedere spiritual, fiind confruntată, adeseori, cu multiple provocări și crize precum sărăcia, migrația, șomajul, alcoolismul, drogurile, depresia, divorțul și nesiguranța zilei de mâine.

Astăzi, când ni se propun „modele” străine de valorile creștine, ***este necesar să fie afirmate cu tărie sfințenia căsătoriei,***

solidaritatea în familie și între familii, demnitatea maternității, a paternității, a filiației și a fraternității, ca daruri ale iubirii lui Dumnezeu, ce trebuie cultivate în comuniune de iubire și coresponsabilitate.

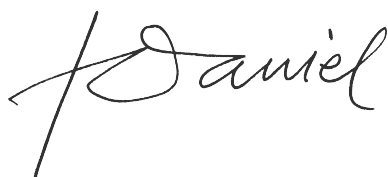
Cunoscând provocările actuale la adresa familiei creștine, preoții ortodocși sunt îndemnați să încurajeze și să susțină familiile care au o viață creștină duhovnicească, să sprijine material și spiritual familiile cu mulți copii, familiile monoparentale sau aflate în situații dificile, să încurajeze enoriașii să contribuie la sprijinirea familiilor sărace, precum și la educația religioasă-morală a copiilor din comunitate.

Să arătăm o atenție deosebită familiilor care au copii bolnavi, dar și persoanelor adulte singure, sărace, bolnave, vârstnice, descurajate, îndoliate și îndurerate, *oferindu-le un semn al iubirii lui Hristos față de ei, o rugăciune pentru ei, o faptă bună și un cuvânt bun.* Lumina Învierii Domnului nostru Iisus Hristos ne cheamă, așadar, să arătăm mereu în jurul nostru, prin cuvânt și faptă, semne de speranță, de solidaritate și de comuniune fraternală.

Ne rugăm Domnului nostru Iisus Hristos Cel înviat din morți să umple inimile și casele tuturor cu bucuria pe care a dăruit-o femeilor mironosițe și cu pacea pe care El a oferit-o ucenicilor Săi după Înviere.

Cu prilejul Sfințelor Sărbători de Paști, vă adresăm, iubiți frați și surori în Domnul, calde doriri de sănătate și fericire, dimpreună cu salutarea pascală: *Hristos a înviat! Adevărat a înviat!*

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† D A N I E L
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române